

Ψ

ψαῦσις 1 (συνών. ἀφή). 'Αφή, touch, Δημόκριτος 11.3-7 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἴδεαι ... καὶ σκοτίης μὲν τάδε σύμπαντα, ὅψις, ἀκοὴ ... ψαῦσις ... ἐν τῇ ψαύσει 2. 'Επαφή, tangency, Δημόκριτος 111 (τίτλ.) Περὶ διαφορῆς γνώμης ἢ Περὶ ψαύσιος κύκλου καὶ σφαιρῆς.

ψαφαρός. Εὔθρυπτος/εὐθρυμμάτιστος, friable, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,23) διὸ ψαφαρός εἶναι.

ψέγειν (ἀντίθ. ἐπαινεῖν). Ψέγω/ἀποδοκιμάζω, reproach/dis-approve, Δημόκριτος 192 ἔστι δάδιον μὲν ἐπαινεῖν ἀ μὴ χοὴ καὶ ψέγειν, ἐκάτερον δὲ πονηροῦ τινος ἥθους.

ψεῦδος (ἀντίθ. ἀλήθεια) 1. Ψεῦδος/λόγος ἀπατηλός, falsehood/false speech, 'Ηράκλειτος 28 Δίκη καταλήψεται ψευδῶν τέκτονας καὶ μάρτυρες. || Δημόκριτος 297.4 ἔνιοι θυητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἀνθρωποι, συνειδίσει δὲ τῆς ἐν τῷ βίῳ κακοπραγμοσύνης, τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις ταλαιπωρεύονται, ψεύδεια περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευτὴν μυθοπλαστέοντες χρόνον 2. 'Ανακρίβεια/πλάνη, inaccuracy/error, Φιλόλαος 11.21-23-24-25 ψεῦδος δὲ οὐδὲν δέχεται ἀ τῷ ἀριθμῷ φύσις οὐδὲ ἀρμονία· οὐ γὰρ οἰκεῖον αὐτοῖς ἐστι. τὰς τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος τὸ ψεῦδος καὶ ὁ φθόνος ἐστί. ψεῦδος δὲ οὐδαμῶς ἐς ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ· πολέμιον γὰρ καὶ ἐχθρὸν τῷ φύσει τὸ ψεῦδος. Πρβλ. ἀπάτη, φθόνος.

ψήφισμα. Ψήφισμα/θέσπισμα, decree, 'Εμπεδοκλῆς 115.1 ἔστιν 'Ανάγκης χρῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν.

